

Naša Karlova Ves

Pre tých, ktorí sa neboja čítať, písať a premýšľať

marec 2018

nasakarlovaves@gmail.com

Vážení Karlovešťania, milí naši čitatelia,
z udalostí posledných dní sme mnohí pobúrení, zmätení alebo aj znechutení. Znova si musíme kľásť nepríjemné otázky, komu a čomu veriť, na koho a na čo sa dá ešte spoľahnúť, a zamýšľať sa nad tým, či náš verejný život je založený naozaj len na ziskuchtivosti, neuhasiteľnej túžbe po moci a na vierolomnosti voči bežnému človeku.

Snád' sa veľmi nemýlim, keď skonštatujem, že väčšina z nás túži po usporiadanom živote so zaužívanými zvyklosťami podľa vlastných predstáv. Dodáva nám to pocit istoty a pokoj. Udalosti posledných dní nás vyrušujú a znepokojujú, vyvolávajú zničujúce pocity. Prehľbuje sa strata dôvery a sklamanie. Nikto nie je

ušetrený a nikto nie je bez viny. Každý z nás má svoj diel zodpovednosti.

Život je len jednosmerka, dá sa obzrieť, aj poučiť, ale nikdy nie vrátiť späť. Nedajme sa v ňom okradnúť o svoj čas ani o svoju úlohu. Musíme nielen rozmýšľať o čase, ktorý máme k dispozícii a o svojom poslaní, ale aj rozumne konať. Vážme si svoj svet, ale rovnako aj svety tých druhých. To, čo je dobré pre nás, je iste dobré pre všetkých. Myslieť si to však nestačí. Každá doba potrebuje ľudí možno naivne veriacich, ale úprimne usilujúcich sa o lepší a spravodlivejší svet. Takých, ktorí sú ochotní tomuto úsiliu podrobiť aj svoje osobné ciele. Úsilie o lepší svet má mnoho podob a nikdy nekončí, ale neraz si vyžaduje značnú

dávku odvahy a osobnej statočnosti. Komukoľvek sa v okamihu môže stať, že skríži cestu mocným tohto sveta a stane sa nepohodlnou prekážkou.

Apatia nás neoslobodí ani neospravedlní. Stratený ľudský život je síce veľmi smutný, ale ešte smutnejším príbehom je premárnený život. Fandíme si navzájom a podporujeme sa v dobrom, ak sa to čo len trochu dá.

S úctou

Dana Čahojová
starostka Karlovej Vsi

Ako tunelovať verejné peniaze?

Recept na miliónovú rabovačku vašich peňazí, milí Bratislavčania

Ako z mestskej zákazky vytrieskate maximálny zisk? Fakturujte niečo, čo nikdy neurobíte.

Kde sa taká príležitosť lukratívneho zárobku ponúka? Tam, kde tečú verejné peniaze a chýba kontrola.

Kedy sa takýto finančný tunel dá kopat' celé roky? Keď je podvod aktívne krytý objednávateľom zákazky, v tomto prípade magistrátom hlavného mesta.

Počas zimného obdobia, aj keď bolo vonku 15 stupňov a svetlo slnka, sme platili za pohotovosť:

512 eur za hodinu

12 305 eur za deň

369 177 eur za mesiac

približne 1 000 000 eur za každú zimu (viac ako 8 500 000 eur za 8 rokov zmluvy)

Podľa súťažných podmienok, zmluvy, ako aj operačného plánu zimnej údržby bol za túto sumu dodávateľ povinný mať pripravených 55 mechanizmov a k tomu 55 vodičov. Tito mali byť k dispozícii a najneskôr do 30 minút od povelu dispečingu zrealizovať výjazd. A to 24 hodín denne 7 dní v týždni počas celej doby zimnej pohotovosti.

Ako sú v skutočnosti pripravení, sme sa dozvedeli 26. januára 2018, keď sme prvýkrát počas ôsmich rokov zmluvy (bez upovedomenia vedenia magistrátu) vyhlásili cvičnú pohotovosť.

Do 30 minút bolo k dispozícii 12 vodičov a mechanizmov.

Do 60 minút to bolo pripravených 34 vodičov a mechanizmov.

Do 90 minút to bolo pripravených 44 vodičov a mechanizmov.

Po 120 minútach nám ostatní vodiči oznámili, že ďalších 11 zazmluvnených a zaplatených vodičov nepríde, lebo majú vypnuté telefóny, a preto sa im nevedia dovolať a dotčení vodiči nevedia, že majú pohotovosť.

Viaceri vodiči priznali, že žiadnu pohotovosť reálne nemajú a že za to nedostávajú peniaze. Dokonca jeden zamestnanec dodávateľa na kame-ru oficiálne potvrdil, že dostáva paušálnu sumu, bez ohľadu na to, koľko robí v noci alebo cez sviatky. Je to, samozrejme, hrubé porušovanie Zákonníka práce, ale títo ľudia s prepojeniami na špičky strany SMER-SD vedia, že si to môžu dovoliť.

Služby za zimnú a letnú údržbu patria medzi najvyššie položky v rozpočte mesta. Ako vyzerá kontrola zo strany vedenia magistrátu? Približne štyri hodiny pred plánovanou kontrolou upozornia dodávateľa, aby sa stihol pripraviť. Záver z kontroly je samozrejme „BEZ ZÁVAD“. Veď ako inak môže dopadnúť kontrola, ktorá je

nahlásená s predstihom, kedy by zodpovedná dodávateľská firma vedela stiahnuť ľudí aj zo zasneženého Parku Snow na Donovaloch.

Potom sa netreba čudovať, že aj pár centimetrov snehu vyvolá v Bratislave kalamitu. Problémom ale nie je sneh. Kalamitou je systematické a dlhodobé tunelovanie verejných peňazí. Tie sa berú za niečo, čo sa nerobí. Keď potom na niečo treba, tak už neostalo, tak ako neostáva na kvalitnú rekonštrukciu ciest, budovanie športovísk, výstavbu záchranných parkovísk a parkovacích domov. Vlastne, neostáva na nič.

Nielen naše kontroly, ale aj zima opakovane usvedčila spoločnosť A.R.K. technické služby, s.r.o. Netransparentný primátor Ivo Nesrovnal celú túto multimiliónovú frašku a tunelovanie kryje.

Ján Hrčka
nezávislý mestský poslanec

Karlovu Ves stále ohrozuje stavebný ošial'

Ako to prežijeme?

Väčšina z nás si spomína na veľký stavebný ruch po roku 2000. Bytovky rástli ako huby po daždi, zahustili sa cesty, pribudli autá a vážne problémy s parkovaním. Zasiahnuté boli najmä Dlhé diely, ale aj niektoré lokality „starej“ Karlovej Vsi. Občania sa začali búriť, vznikli petície, rástol tlak na zastavenie „zahusťovania“. Starostovia sa vystriedali, niečo sľúbili, niečo splniť mohli, a niečo splniť nemohli. Možno aj niečo splniť nechceli... V rokoch 2007-2010 prišla finančná kríza, výstavba sa zredukovala a veľa developerských projektov „zamrzlo“. Okrem niektorých menších objektov však nevyrástla žiadna väčšia alebo škandalóznejšia stavba.

Aj na mieste tohto rodinného domu na začiatku Liščieho údolia plánujú výstavbu bytového domu.

Ekonomická situácia sa však v posledných rokoch začala meniť k lepšiemu, banky poskytujú „lacné“ úvery a opäť sa „zobúda“ hrozba stavebného ošial'u. Investičný apetít developerov nás neobchádza. Lákavé sú najmä väčšie nezastavané plochy na Starých gruntoch, na Dlhých dieloch, ale aj pozemky v oblasti Liščieho údolia, Svrčej, Botanickej, Karloveskej, Devinskej cesty, Sitiny, Kuklovskej ulice. Na miestnom úrade to vidíme ako prví z hľadiska počtu požiadaviek na poskytnutie územnoplánovacích informácií a žiadostí o stanoviská k investičnej činnosti. Vidíme tiež, že v okolitých mestských častiach sa už vo veľkom stavia.

TLAK STÚPA

Súčasnú vedúcu mestskú časť si uvedomuje aké negatívne dôsledky by mohla nová výstavba v niektorých lokalitách mestskej časti priniesť. Citíme zodpovednosť a dôveru občanov. Naším poslaním je chrániť verejný záujem. Preto využívame všetky dostupné a zákonné možnosti na regulovanie akejkoľvek novej výstavby. Poznáme aktuálne problémy s dopravou, parkovaním, verejnou infraštruktúrou.

Aké sú však naše reálne a legálne možnosti výstavbu regulovať, obmedziť alebo aj zakázať? Na to, aby mohla niekde vzniknúť stavba, musia v zásade prebehnúť dva procesy – územné konanie a stavebné konanie. V územnom konaní sa rozhoduje o umiestnení stavby, využití územia a o ochrane dôležitých záujmov v území, teda či zamýšľaná stavba môže na danom pozemku vzniknúť. Výsledkom konania je územné rozhodnutie. V stavebnom konaní sa posudzuje konkrétny projekt navrhovanej stavby, jeho súlad s územným rozhodnutím a ostatnými zákonnými podmienkami a jeho výsledkom môže byť stavebné povolenie. Obe konania prebiehajú na miestnej príslušnej stavebnej úrade, ktorý rozhoduje ako prvostupňový orgán (nadriadeným orgánom je príslušný útvar okresného úradu). Základným podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány miest, obcí alebo zón, v našom prípade je to Územný plán hlavného mesta SR Bratislavy z roku 2007, prípadne územné plány zón. V územnom pláne sa reguluje priestorové usporiadanie a funkčné využitie územia, pozemkov a stavieb, určujú sa prípustné, obmedzené

alebo zakázané funkčné využitia plôch, stanovujú sa zásady a regulatívy umiestnenia stavieb na jednotlivých pozemkoch, zastavovacie podmienky atď.

NIE JE POZEMOK AKO POZEMOK

Na prvý pohľad sa môže zdať, že medzi nezastavanými pozemkami nie sú žiadne rozdiely. Podstatné je, ako je pozemok definovaný z hľadiska územného plánovania, či sa nachádza v tzv. stabilizovanom alebo rozvojovom území. V **stabilizovaných územiach** sa musí ponechať súčasné funkčné využitie a miera možných stavebných zásahov je povolená spravidla formou dostavieb, prístavieb apod., pričom sa nesmie zásadne zmeniť charakter územia. Limitom pre novú výstavbu v stabilizovanom území je najmä charakteristický obraz a proporcie územia, ktoré je nevyhnutné akceptovať a chrániť. V **rozvojovom území** limity pripúšťajú väčšiu mieru voľnosti pre investora.

Ďalším dôležitým regulatívom je stanovenie tzv. urbanistickej funkcie prípustnej na pozemku. V Karlovej Vsi sa spravidla stretávame s funkčnými plochami: *viacpodlažná*

zástavba obytného územia, málopodlažná zástavba obytného územia, občianska vybavenosť celomestského a nadmestského významu, občianska vybavenosť lokálneho významu, zmiešané územia bývania a občianskej vybavenosti, vyhradená zeleň a ďalšími. Každá urbanistická plocha má podrobnejšie definované, aké stavby jej zodpovedajú. Napríklad pri málopodlažnej zástavbe sú prípustné rodinné a bytové domy do 4 nadzemných podlaží a k nim prislúchajúce nevyhnutné zariadenia. Do počtu nadzemných podlaží sa však nezahŕňa podkrovie alebo za určitých podmienok posledné ustupujúce podlažie. Ďalej sa definujú prevažujúce funkčné využitia územia, prípustné využitia, prípustné v obmedzenom rozsahu a neprípustné v území. Okrem toho sa definujú ďalšie limity pre využitie územia, napr. tzv. index zastavaných plôch (IZP), index podlažných plôch (IPP) alebo koeficient zelene (KZ).

ČÍM VÄČŠIE A VYŠŠIE – TÝM PRE INVESTORA LEPŠIE

Preto je veľmi dôležité už v územnom konaní veľmi dôsledne posúdiť navrhovaný projekt so všetkými záväznými parametrami územného plánu. Prax ukazuje, že mnohí investori sa snažia o maximalizáciu využitia pozemku budúcou stavbou. Z ich súkromného ekonomického hľadiska je to pochopiteľné, lebo

čím je objekt väčší, vyšší, tým viac bytov alebo iných priestorov je možné predať. Neberie sa ohľad na verejný záujem, potrebu ochrany už existujúcich obyvateľov pred neúmerným zaťažením územia a možnými problémami s dopravou, parkovaním a prehustením verejného priestoru. Snaha je vytážiť územie na maximum, či už v rámci povolených limitov alebo aj pokusmi ísť na hranu či niekedy aj za hranu povolitelného.

STAROSTA NEMOŽE BUCHNÚŤ DO STOLA A POVEDAŤ: NEPODPÍŠEM!

Ludia si niekedy myslia, že starosta je v územnom alebo stavebnom konaní všemocný a môže sa rozhodnúť, či povolenie vydá alebo nevydá. To je častý, ale hlboký omyl. Tu ide o prenesený výkon štátnej správy a starosta obce musí postupovať riadne a v súlade s platnými zákonmi. Čo by však stavebný úrad a starosta mali robiť, je veľmi dôsledne trvať na dodržaní všetkých záväzných limitov a maximalizovať možnú ochranu verejného záujmu. V situácii, v akej je naša mestská časť, je mimoriadne dôležité, aby si všetci investori bez rozdielu uvedomili, že v Karlovej Vsi platia prísne pravidlá, že neexistujú výnimky, „prižmúrené“ oči ani iné postranné záujmy, ktoré by mohli mať vplyv na rozhodnutia v územnom alebo stavebnom konaní. Viem, že developerom sa tento postoj nemusí

páčiť. A viem aj to, že v iných mestských častiach alebo mestách možno investorov vítajú s „otvorenou náručou“. Ale Karlova Ves sa ešte celkom nespamätala z necitlivej výstavby v minulosti a niektoré urbanistické rany na jej tvári sa už nikdy „nezahoja“. Preto je extrémne dôležité nepodľahnúť tlaku a maximálne chrániť životný priestor pre našich obyvateľov.

AKO SME DOTERAZ OBSTÁLI?

Nech za nás hovoria skutky. V Karlovej Vsi momentálne žiadna väčšia výstavba neprebíha. Ako som napísal vyššie, dôsledným využívaním všetkých zákonných možností na regulovanie akejkoľvek novej výstavby sa nám zatiaľ darí chrániť Staré Grunty, Svrčiu, Liščie údolie, Karloveskú i Dlhé diely. Porovnajte si to s inými mestskými časťami, kde sa veselo točia žeriavy a rastú nové bytovky. Naša pani starostka doteraz obstála „na jednotku“, nepodľahla a neustúpila zo svojich princípov a postojov. Je dobré si to uvedomiť, lebo to nemusí byť samozrejmé. V Karlovej Vsi by sme o tom mohli dlho rozprávať...

JUDr. Branislav Záhradník
zástupca starostky
a nezávislý poslanec

Čo nás ešte môže zaskočiť v tomto volebnom období alebo diabol sa skrýva v detailoch

Zmeny a doplnky územného plánu s poradovým číslom 4

Územný plán, základný dokument územného plánovania, od ktorého sa odvíja každá stavebná činnosť na území Bratislavy, bol schválený v roku 2007. Už v momente jeho schvaľovania sa vedelo, že ho bude treba čoskoro meniť. Prvé zmeny prišli o rok na to, ďalšie neskôr a mnohé sa ešte plánujú.

Územné plánovanie je zložitý, zdĺhavý a pre laika neprehľadný proces. Príprava nového územného plánu navidomoči stagnuje, územné plány zón, po ktorých volajú samosprávy, sa v súčinnosti so štátnou byrokraciou presadzujú len veľmi ťažko. Zdá sa, že čiastkové zmeny sú jedinou schodnou a najrýchlejšou cestou aktualizácie územného plánu vzhľadom na dynamiku života mesta. V Bratislave sa očakáva predloženie ďalšieho návrhu zmien a doplnkov územného plánu ešte v tomto roku.

Prečo by nás to malo zaujímať? Nuž preto, lebo schválenie niektorých zmien môže mať zásadný vplyv na budúci život nášho mesta a každého jeho obyvateľa. Aj preto, že je to dokument, ktorý je mimoriadne dôležitý pre developerov a presadzovanie ich záujmov.

A najmä preto, že z magistrátu už prenikajú informácie o tom, že sa do návrhu dostali zmeny, ktoré nespĺňajú ani základné predpoklady, že sa veľmi čudne menia pôvodne nesúhlasné stanoviská na súhlasné, že samotní odborní zamestnanci magistrátu musia upozorňovať svojich nadriadených na vážne pochybenia.

Ktoré zmeny z balíka trčia najviac? Zmena viníc na území Bratislava-Vinohrady na stavebné pozemky, invázny zásah do lesného pôdneho fondu a funkcie rekreácia v prírodnom prostredí u našich susedov v Dúbravke, dá sa povedať obdoba Kráľovej hory, a zmena funkcie rozsiahleho územia Zlatých pieskov zo športu a rekreácie na výstavbu. Nehovoriac o tom, že v textovej časti návrhu sa pôvodne vyskytovala aj zmena, ktorá umožňovala navýšenie podielu bytovej výstavby tam, kde do

teraz prevažovala občianska vybavenosť, a to nás zasiahlo najviac.

Z predchádzajúcich viet je jasné, že 45 poslancov hlavného mesta bude mať v rukách obrovskú zodpovednosť. Bolo by nešťastné, keby v tomto turbulentnom období unikla pozornosti Bratislavčanov tak dôležitá téma. Jej predkladateľom a lobistom v pozadí by to náramne vyhovovalo. Verejná kontrola a dostatočná publicita môžu pomôcť niektorým poslancom, aby sa pri hlasovaní náhodou nepomýlili.

Dana Čahojová
starostka Karlovej Vsi

Mládež na šikmej ploche

Zo šikmej plochy je cesta na rovinu ťažká a dlhá. Problémom sa vyplatí predchádzať skôr, ako vzniknú. Pripravili sme našim deťom a mladým prostredie, ktoré napĺňa ich potreby a cítia sa v ňom bezpečne? Poslanci Peter Lenč a Rudolf Rosina sa porozprávali so zaujímavými ľuďmi, pre ktorých sa práca s mládežou stala poslaním.

Rozhovor Petra Lenča s Jánom Horeckým – riaditeľom Spojenej školy sv. Františka z Assisi, Karloveská 32

PL: Ste pedagógom, riaditeľom školy, máte bohaté skúsenosti s deťmi

JH: Áno. Najmladší žiaci na škole majú 6 rokov a najstarší 19. Vďaka svojmu povolaniu mám skvelú príležitosť byť svedkom ich životnej cesty od útleho detstva k dospelosti.

PL: Čím je ovplyvnené to, že z nevinných prváčenec sa časom stanú už nie tak celkom nevinní tínedžeri?

JH: Človek v každom veku je ako guľôčka na šikmej ploche. Potrebujete energiu už len na to, aby ste sa nespustili dole. A oveľa viac námahy, aby ste stúpali hore. Námaha a prekonávanie prekážok dnes „nie sú v móde“. Mnohí rodičia sa viac sústreďujú na odstraňovanie prekážok deťom než na ich sprevádzanie pri ich prekonávaní. Žiaľ, je to rozšírený trend vo svete – zvyšovať očakávania a nároky na druhých ľudí a znižovať schopnosť niečo ustáť, dobrom prekonať.

To oslabuje charakter a veľmi zle výchovne vplyva na deti.

Ďalším faktorom je naša schopnosť užívať osobnú slobodu. Ľudskosť človeka je nevyhnutne spojená s jeho slobodnou vôľou. Čím viac osobnej slobody máme, tým väčší priestor máme na rozhodnutia – od morálne odporných až po žiarivo sväté skutky. Malé deti nemajú veľký priestor na prejavy slobodnej vôle. Tento priestor sa však prirodzene zväčšuje. Prečo sa niekto rozhodne pre dobro alebo zlo sa podobá na otázku, prečo niekto ochorí, a iný nie. Veľký vplyv na obe situácie má zdravie, kondícia a výživa. Tieto tri atribúty majú význam nielen pre ľudské telo, ale aj pre jeho ducha. Nie je jedno, čím sa dieťa kŕmi duchovne, akú atmosféru dýcha doma či v škole, čím sa živí jeho oči a uši, v čom sa trénuje.

PL: Častým javom v našom meste je vandalizmus, neúcta k hodnotám vytvoreným niekým iným

JH: To je len viditeľný prejav nesúlady medzi mierou osobnej slobody, pripravenosťou užívať slobodnú vôľu a výchovou detí v atmosfére našej spoločnosti. V demokratickej spoločnosti sa mladistvý vandal nemusí obávať trestov – strach (primitívny, ale silný nástroj neslobodných režimov) sme zatiaľ nedokázali nahradiť odporom ku zlu. Egocentrická kultúra, v ktorej namiesto skutočných ideálov je ideálom maximalizácia vlastného prospechu, nemôže viesť deti k úcte voči dielu iných.

PL: Je to aj vyspelosťou spoločnosti? V susednom Rakúsku takéto prejavy nevidíme

JH: Presne tak. Kultúrna vyspelosť a úroveň

spoločnosti sa buduje dlhodobo. Začína budovaním identity u malého dieťaťa a postupuje cez identifikáciu sa so vzormi a začlenením sa do spoločnosti prijatím svojho povolania a zmyslu života.

PL: Je nejaká nádej, že sa to do budúcnosti zlepší? Vie s tým miestna komunita niečo robiť?

JH: Samozrejme, každý človek to môže ovplyvniť. Veľa ľudí v Karlovej Vsi nachádza zmysel života mimo svoj pupok a bankový účet. Títo ľudia sú skvelými učiteľmi života pre deti, ukazujú im bohatší svet, v ktorom je dobrodružstvom ísť náročnejšou cestou smerom hore, aj cez sebazaprenie, osobné nasadenie, odvahu riskovať, že budete odmietnutí; dajú im ochutnať zážrak čistej slobody.

To sa nedá rýchlo dosiahnuť nejakým politickým programom alebo učebnými osnovami. Ale je dobré o tom premýšľať, hovoriť a konať. Potom sa môžeme tešiť z mladých ľudí, ktorí svojím šarmom a človečnosťou naplnia sálu skvelým plesom, ku ktorému nepotrebujú alkohol, z detí, ktoré vedia každý deň odolať deštruktívnym pokúšeniam a svojou čistotou nás zahanbujú a ľudskou krásou naplňajú nádejou a šťastím. Som vďačný, že toho môžem byť svedkom.

Peter Lenč
nezávislý poslanec

Rozhovor Ruda Rosinu s Martinom Gabajom – predsedom ZR na ZŠ A. Dubčeka, Majerníkova 62

RR: Prečo sa mládež dostáva „na šikmú plochu“?

MG: Hlavnou príčinou je zlyhanie rodiny. Dieťa potrebuje pozornosť rodičov už od útleho detstva. Rodičia si často svoju úlohu zjednodušujú. Namiesto vlastnej pozornosti a času zahŕňajú deti televíziou, mobilmi, počítačovými hrami. Deti sú od útleho detstva samé. Spoločnosť im robí mobil. Program tvorí ulica.

RR: Hovoríš o nedostatku osobného kontaktu, lásky alebo záujmu?

MG: Prvý faktor je láska. Láska, ktorá si uvedo-

muje, že dieťa má nielen základné potreby. Možno rodičia v detstve nezažili rodičovskú lásku. Dieťa majú radi, ale nevedia mu lásku odovzdať. Niekedy je to iba zjednodušenie si života. Dieťa vníma ako záťaž.

RR: Možno je to chybné nastavenie priorit. V snahe o zabezpečenie rodiny zabúdajú na citovú a emocionálnu stránku?

MG: Iste, citový a emocionálny deficit v rodine vyvoláva potrebu o jeho naplnenie. Ak to nejde v rodine, hľadá dieťa takúto možnosť mimo nej.

V uličnom kolektíve často niekto preberá rolu „otca“ a niekto rolu „mamy“. V tomto kolektíve sa správajú neprírodným spôsobom: bez zábran, nekontrolovane. Z rodín si prinášajú vzory, zlozvyky a slovník. Prvý kontakt s cigaretami a alkoholom je už vo veku okolo 10 rokov.

RR: Keď príde k takémuto zlyhaniu, čo môžu rodičia robiť, aby dieťaťu pomohli?

MG: Je to veľmi ťažké, pretože sú si veľmi vzdialení. Rodič stratil to najdôležitejšie spojenie – dôveru. Snahy rodičov obvyčajne vedú

k ešte väčšiemu vzdialeniu. Rodičia si nevedia rady, deti odmietajú pomoc rodičov alebo odborníkov. To sú tie najhoršie prípady.

RR: Ak je rodina v takejto vážnej situácii, čo môže robiť spoločnosť?

MG: Vie účinne vstúpiť tým, že je všímavá. Treba si všímať ľudí v okolí, zmeny ich správania, vzhľadu, vyjadrovania. Všímať si, v akých podmienkach vyrastajú deti a čo robia. Nebyť ľahostajní! Je to ťažké, ale je treba osloviť deti a aj ich rodičov. Tu by mala byť aktívna škola, obec, štát, skrátka celá spoločnosť. Treba sa zaujímať aj o spolužiakov vlastných detí, najmä ak majú horšie výsledky alebo nemajú záujmové aktivity po vyučovaní. Dieťa by malo mať vo voľnom čase aktivity, ktoré ho vnútorne naplnia. Cieľom je eliminovať uličný samovývoj, hlavne vo veku do 10 rokov. Toto treba riešiť už na začiatku školskej dochádzky.

RR: Poznám ň ako aktivistu, ktorý dokáže zveľaďovať verejné prostredie, zapojiť mladých ľudí, ktorí sa zapájajú s prekvapivým nadšením

MG: Deti už od 6 rokov sú veľmi ochotné zapojiť sa do zveľaďovania okolia pomocnými činnosťami. Od 10 rokov sú možné tvorivé aktivity

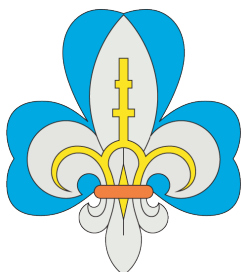
– náter oplotenia, múrov, kreslenie obrázkov. Od 14 rokov sa už dokážu podieľať aj na väčších projektoch a koordinovať ich časti. V tomto veku si to užívajú so spolužiakmi, majú pocit zodpovednosti, vidia, ako sa dá dosiahnuť cieľ. To ich rozvíja a motivuje. Eliminuje to aj riziko poškodzovania okolia.

Aktivity s mládežou sa venujem už piaty rok. Začal som z lásky k vlastným deťom, aby mali veľa kamarátov. Každé dieťa je formované aj prostredím, v ktorom žije a ľuďmi, s ktorými sa stretáva. Izolovať vlastné deti od okolia sa nedá, ale spájať deti do kopy v priateľstve je možné! Do aktivít sa snažím zapájať aj „deti z ulice“, zažívam pri nich úžasné chvíle. Je naplňujúce spestriť im aktivity, byť ich partnerom a vidieť ich radosť. Za toto poznanie som veľmi vdáčný.

Rudolf Rosina
nezávislý poslanec

Rozhovor Ruda Rosinu a Fofa – skautskej oddielovej radkyne.

RR: Stretla si sa priamo alebo v tvojom okolí s alkoholom, drogami?

F: Samozrejme.

RR: Si skautka, maturantka, obyvateľka sídliska. Sú rozdiely vo vzťahu týchto skupín napr. k alkoholu?

F: Iste. Rozdiel je často v miere. Alkohol, ako všetko v živote, je dobrý sluha, ale zlý pán. Uvedomovanie si zodpovednosti je tiež dôležité.

RR: Prečo sa niektorí mladí ľudia uchýľujú k alkoholu, drogám, alebo iným spoločenským nežiaducim prejavom?

F: Myslím, že alkohol, drogy, sexualita a ďalšie „štekľivé témy“ sú príliš tabuizované, a tým pre niekoho atraktívne. Vo veľkom ohrození sú ľudia, ktorí majú pocit, že sú vyčleňovaní z kolektívu. Mladý človek, ktorý nenájde pochopenie doma ani v škole, sa ochotne pridá ku komukoľvek, kto ho akceptuje. Dôležité je, kto ho osloví. Mám pocit, že často práve tí „morálne správni“ rýchlo odsúdia človeka. Slová netreba podceňovať a mladý človek ľahko uverí tomu, že je zlý, ak to počuje od autorít.

RR: Takže nedostatky vo výchove? Kto urobil chybu: škola, rodina, súrodenci, starí rodičia, internet?

F: Kto chce, na internete nájde čokoľvek. Problém je, keď v rodine nenájde potrebné zázemie, keď sa nemôže zdôveriť alebo spýtať, čo potrebuje. Dieťa prirodzene hľadá oporu a porozumenie v najbližšom okolí, predovšetkým v rodine. Problém je, ak ju nenachádza. Samozrejme, nastavenie určitých mantinelov je potrebné.

RR: Výchova v rodine, aká by mala byť?

F: Každý človek je iný, potrebuje individuálny prístup. Prílišná striktnosť, obmedzovanie, kontrolovanie, prikazovanie a zakazovanie nie sú príliš efektívne. Vo vzťahu medzi rodičom a dieťaťom je veľmi dôležitá dôvera. Buduje sa veľmi ťažko, vyžaduje si veľa času, je veľmi krehká a ľahko sa dá stratiť. Ale bez dôvery sa nedá vybudovať žiadny vzťah.

RR: Spomenula si čas. Kedy je ten správny čas venovať sa deťom?

F: Odjakživa! Keď sa už stane prvý problém, napr. s alkoholom, je neskoro. Samozrejme, „Lepšie neskoro ako nikdy“. Nedá sa predpísať presný denný počet minút. Určite by to malo byť pravidelne, dostatočne často a samozrejme, vždy vtedy, keď to je treba a spôsobom, akým je treba. Nevyhnutný je pocit partnerstva. Čas strávený mentorovaním je premrhaným časom.

RR: Hovoríš o láske?

F: Presne! Láska je základom každého úprimného vzťahu.

RR: Láska a čas? Mnohí rodičia trávia veľa

času v práci. Lúbia svoje deti a chcú im dopriať to najlepšie. Čo si o tom myslíš?

F: Sú základné existenčné potreby: bývanie, jedlo, ošatenie. To najcennejšie, čo človek má a čo môže dať, je čas. To jediné sa nedá vrátiť späť, kúpiť ani nijako inak získať. Čas venovaný deťom je to najcennejšie, čo môžu dať. Možno si to dieťa spočiatku až tak neuvedomí a radšej by malo super dovolenku či nový mobil, ale s odstupom času si to bude vážiť o to väčšmi.

RR: Mladý človek so slúchadlami v ušiach súčasných smartfón. Vieš si predstaviť život bez nich?

F: Pravidelne trávim tri týždne v roku na skautskom tábore bez elektroniky, internetu a signálu. Sú to najpokojnejšie týždne roka! V bežnom živote je moderná technika nesporným prínosom. Ale, ako som povedala, aj toto má byť dobrý sluha, a nie zlý pán.

RR: Dostávame sa k téme skauting?

F: Mnohí ľudia si predstavujú skautov ako ľudí chodiacich v rovnošate, loviacich po lesoch bobriky. My sme však „mestski skauti“ a ja osobne príliš športovať nemusím. K skautingu ma pútajú osobné vzťahy, silné zážitky a priateľstvá. Skauti sa pri svojej činnosti musia spoľahnúť sami na seba. Napríklad, rozdiel medzi školským výletom a skautským táborom je ten, že na výlete je všetko zabezpečené, vrátane programu a dozoru. Na tábore si musíme zabezpečiť všetko sami. Predovšetkým si robíme vlastný program a dozeráme sami na seba. Človek má šancu skutočne poznať seba, ale aj ostatných. Najmä v krízových

situáciách, o ktoré nie je núdza.

RR: Napríklad?

F: Ak dva týždne leje, všetko šatstvo je mokré a namiesto trávy je bahno po členky, človek sa vyfarbí. Obzvlášť, ak je akurát nevyspatý a teplá večera prihorela.

RR: Čo je náplňou práce „mestských skautov“?

F: Čokoľvek. Je to vec dohody a osobných potrieb a preferencií jednotlivcov. Najdôležitejšia nie je samotná činnosť, ale to, že sa robí spoločne v kolektíve duchovne spriaznených ľudí. Základom sú kolektívy po asi šies-

tich, ktoré sa dokážu zhodnúť na spoločnom programe.

RR: Ak má niekto „slabšiu chvíľu“?

F: Tá sa obyčajne prejaví zmenou správania. Vzťahy sú zvyčajne také blízke, že táto zmena neprejde bez povšimnutia a pomoci. Často postačí možnosť zdôveriť sa, podeliť o problém.

RR: Nemala by toto riešiť rodina?

F: Samozrejme, rodina je dôležitá! V kolektíve rovesníkov sú však iné vzťahy. Každý z nás má svoje tajnosti, ktoré nerád posúva ďalej. Sú veci, ktoré sa ľahšie zveria priateľovi ako

rodičovi. Netreba zabúdať, že aj rodičia majú tajnosti pred deťmi.

RR: Slovo na záver?

F: Ľudí by sme nemali súdiť a odsudzovať, ale predovšetkým sa snažiť ich pochopiť!

Rudolf Rosina
nezávislý poslanec

Vrece nezávislých

V posledných župných voľbách sa „roztrhlo vrece“ s nezávislými kandidátmi. Nezávislí sú ich skutočným víťazom. Aktívni občania, ktorým nebola ľahostajná správa vecí verejných, kandidovali aj v minulosti. Obyčajne na kandidačnej listine politickej strany. Stranícka nálepka sa stala viac bremenom ako výhodou. „Nezávislý“ sa stalo zárukou kvality. Preto nezávislí hŕfne opustili stranícke kandidačné listiny a „biele rúcho“ politickej čistoty si obliekli aj mnohí dlhoroční straníci. Voliči tak v snahe po zmene mohli okrem „ovečiek“ voliť aj „vlkov v ovčom rúchu“.

Tragickým príkladom „tiežnezávislého“ kandidáta je primátor Bratislavy Ivo Nesrovnal. V minulom volebnom období bol predsedom klubu SDKÚ v mestskom zastupiteľstve. SDKÚ v tom čase kolaborovalo so SMEROM a ním podporovaným primátorom Ftáčnikom. Všetky jeho prešľapy sú aj Nesrovnalovými prešľapmi. V chabej konkurencii v primátorských voľbách sa zrejme „nezávislosť“ stala tým rozhodujúcim faktorom pri rozhodovaní voličov.

Kto je vlastne „nezávislý kandidát“? A ak „nezávislý“, tak od čoho nezávislý? Tieto otázky je potrebné si položiť pred každými voľbami a pri každom kandidátovi. Na základe vlastných skúseností si myslím, že pre posúdenie „nezávislosti“ kandidáta sú dôležité nasledovné kritériá:

- Finančná nezávislosť. Finančná náročnosť volebnej kampane musí zodpovedať majetkovým pomerom kandidáta. Pre nezávislosť je samofinancovanie kampane nevyhnutné. To obyčajne znamená obmedziť bilbordy, odoprieť si hostesky, nájomných brigádnikov aj nákladné „predvolebné guláše“. Kampaň robí osobne v uliciach v kontakte s ľuďmi. Skrátka, namiesto peňazí používať srdce a rozum.
- Existenčná nezávislosť. Od zvolenia, či nezvolenia by nemala závisieť existencia kandidáta. Ak má kandidát zabezpečené živobytie nezávislé od jeho verejnej funkcie, tak je existenčne nezávislý. Toto je potrebné posudzovať najmä pri opätovnej kandidatúre verejných funkcionárov, ktorí za výkon funkcie poberajú plat.
- História kandidáta. Nikto z nás nie je nepopísaný list papiera. Ľudské vlastnosti kandidáta

sú veľmi dôležité. Pravdivý obraz o nich sa dá získať pohľadom do histórie človeka. Nie je dôležité, čo robil mesiac alebo dva pred voľbami, ale čo robil pred rokom, piatimi alebo dvadsiatimi. Ako sa kto zachoval v kritických situáciách. Dôležité sú aj detaily: Dal prednosť chodcom na prechode? Dodržal slovo? Pomohol, ak jeho pomoc bola potrebná? Všimaf si treba nielen samotné správanie sa, ale aj trend, vývoj, ktorým každý jeden z nás prešiel. Ak by sme my, voliči, správne vyhodnotili históriu dnešného primátora, nikdy by sa ním nestal! Netvrdím, že každý kto splní tieto kritériá, bude dobre vykonávať svoj mandát. Ale je veľmi pravdepodobné, že ak kandidát nespĺňa niektoré z uvedených kritérií, nie je naozaj nezávislý vo vlastnom rozhodovaní o veciach verejných.

V tomto roku nás čakajú komunálne voľby. Mnohí z nás sa budeme kriticky vyjadrovať na adresu jednotlivých kandidátov – to je ten lepší prípad. V horšom prípade voľby odflákame

a voliť budeme podľa straníckych farieb. V najhoršom prípade nepôjdeme voliť vôbec.

V samospráve majú občania jedinečnú možnosť voliť nie podľa straníckej prislusnosti, ale podľa osobnej znalosti kandidátov. Kandidáti žijú medzi nami. Dajú sa navštíviť, získať referencie od známych, opýtať sa susedov. Jestvuje aj ďalšia možnosť - kandidovať osobne. Každý jeden z nás má možnosť predstúpiť pred voličov a požiadať ich o dôveru. Ak je v našom okolí niekto výnimočný, o kom si myslíme, že by bol prínosom, oslovme ho a povzbudíme ho, nech sa uchádza o správu vecí verejných. Cenní sú ľudia, ktorí vedú svoje okolie nadchnúť a priviesť k činom. Skrátka tí, čo urobia to, na čo my ostatní iba myslíme alebo o čom nanajvýš rozprávame.

Občianska iniciatíva „Naša Bratislava“ je postavená predovšetkým na nás, občanoch Karlovej Vsi, ktorí tu už roky bývame a podpísali sme sa na Karlovej Vsi vlastným životom. Sme otvorenou neformálnou občianskou skupinou. Nie sme dokonalí. Radi prijímame nové iniciatívne myšlienky. Radi sa stretneme s ich nositeľmi. Nositeľov dobrých nápadov, ktorí majú odvahu aj aktívne pracovať, radi privítame medzi nami. Ponuka je lákavá: „krv, pot a slzy“!

Rudolf Rosina
nezávislý poslanec

Čudné koalície

Nie je to tak dávno, keď sme spolu s kolegami z Našej Bratislavy zbierali podpisy na podporu kandidatúry do zastupiteľstva VÚC. Počas zbierania podpisov sa nás ľudia často pýtali: „Prečo vlastne potrebujete môj podpis? Prečo vlastne kandidujete? Prečo sa snažíte o získanie dostatočnej podpory, aby ste vôbec mohli kandidovať?“ Dôvodom bolo to, že sme nekandidovali za žiadnu politickú stranu.

Politickým kandidátom stačí pečiatka politickej strany. Aby sa o kandidovanie mohli uchádzať občianski kandidáti, potrebujú získať podporu od 400 spoluobčanov. Politickí kandidáti, ktorým stačí pečiatka strany, sú od tohto procesu oslobodení. Preto sú vďační a spravidla aj dostatočne lojálni voči svojej strane, aby mohli dostať pečiatku aj nabudúce. Na rozdiel od kandidátov z radov občanov, ktorí sú naopak vďační svojim spoluobčanom, o ktorých dôveru sa uchádzajú. Ale to nie je jediný rozdiel.

Kandidáti z radov občanov majú aj svoje predvolebné kampane veľmi skromné a namiesto utrácania veľkých súm na propagáciu uprednostňujú lacnejšiu, ale oveľa prácnejšiu a namáhavejšiu formu - osobné stretnutia so svojimi spoluobčanmi v uliciach. Preto Vás aj touto cestou prosím o zhovievavosť, ak Vás budeme oslovovať so žiadosťou o podporu pri kandidatúre do nadchádzajúcich jesenných komunálnych volieb.

Drahé stránicke predvolebné kampane musí niekto zaplatiť. Pri politických stranách sú to spravidla sponzori z podnikateľského prostredia, ktorí ale následne očakávajú od zvolených politických predstaviteľov ústretové kroky. Kandidáti z radov občanov sa zodpovedajú len svojim spoluobčanom. Riešia problémy seba a svojich spoluobčanov nie politicky, ale vecne (napríklad nie podľa toho, ktorá jama je viac na očiach - všimne si ju viac ľudí, ale ktorú je objektívne treba opraviť ako prvú, lebo je nebezpečná) s cieľom danú problematiku vyriešiť čo najlepšie. Tento uvedený model spravovania verejných vecí na miestnej či regionálnej úrovni nemusí platiť (a spravidla ani neplatí) v prípade kandidátov či zástupcov politických strán. Títo nemajú úzke prepojenie so svojimi spoluobčanmi, ale v prvom rade so svojimi straníckymi kolegami a vedením a vo svojom rozhodovaní zohľadňujú odporúčenia svojich politických špičiek. Tak sa môže stať, že nie je rozhodujúca verejná mienka ani prospešnosť, ale naopak blízkosť a prepojenia ku tej-ktorej politickej strane. Ako príklad môže slúžiť nám veľmi dobre známy prípad karloveského ramena, kedy v predchádzajúcich obdobiach zástupcovia politických strán súhlasili s predajom pozemkov v tejto lokalite finančnému žralokovi.

Tieto negatívne javy, nedobré mravy a spoločensky zlé, škodlivé spôsoby sú uplatňované naprieč celým politickým spektrom nevynímajúc žiadnu z existujúcich politických strán. Výsledok celého tohto procesu je potom ten, že všetci poslanci z radov jednotlivých politických strán alebo koalícií v zastupiteľských samosprávnych orgánoch hlasujú úplne rovnako. To vieme už vopred. Nevieme však odhadnúť, ako budú hlasovať, pretože nie sú zohľadňované vecné a spoločenské hľadiská a obecný prospech, ale v prvom rade aspekty politické vrátane odporúčenia a politického zadania od sponzorského zázemia tej-ktorej politickej strany či koalície. To je neprijateľná a veľmi znepokojujúca skutočnosť. Tento jav je, opakujem a zdôrazňujem, charakteristický pre všetky politické strany bez výnimky.

Miestna či regionálna samospráva má už vo svojom názve veľmi jasne určený cieľ, a to správu vecí verejných na komunálnej aj regionálnej úrovni uplatňovať samosprávne - prostredníctvom zástupcov z radov občanov, ktorí sa uchádzajú o dôveru svojich susedov a preukazujú ju získanými podpismi.

Politické strany a ich kandidáti majú svoje opodstatnenie na parlamentnej úrovni v NRSR, ale istotne nie na úrovni miestnej. Tu je potreba rozhodovať veľmi triezvo, vecne, hospodárne a bez politických prifarbení. Počas môjho pôsobenia v samospráve som opakovane svedkom toho, ako zástupcovia politických strán, až na malé výnimky, hlasujú ako cez šablónu. Všetko nasvedčuje tomu, že sa jedná o predchádzajúce politické dohody.

V samosprávnych voľbách kandidujú politické strany spravidla v širokých a nepochopiteľných koalíciách. Ak sa teda združujú pred voľbami do koalícií, nesledujú primárne verejný prospech, ale svoje politické ciele - uchopiť a uplatňovať moc a zároveň plniť zadania svojho zázemia. Tieto politické predvolebné koalície sú viazané politickými dohodami, už vopred je dohodnuté, ktorý post a aká funkcia prípadne ktorému nominantovi ktorej politickej strany. V nedávnych voľbách do BSK sme boli svedkami tých najčudnejších koalícií, keď medzi inými spolu kandidovalo SDKÚ - DS a SMER, čím nepriamo potvrdili svoju fialovú spoluprácu v minulom volebnom období. Tieto pomotané koalície

a predivné zlepenice drží spolu lepidlo, túžba uchopiť moc a dostať sa k verejným financiam.

To, že stranický systém je v hlbokkej kríze, dokladá aj citát Daniela Klimovského z Katedry politológie FiF UK v Bratislave: „Košícký samosprávny kraj momentálne je takou veľmi špecifickou ukážkou toho, ako stranícke záujmy a neuspokojenie možno nejakých individuálnych záujmov dokáže uškodiť obrazu celej politiky a ponúka občanom, ktorí sú zároveň voličmi, odkaz, že síce ste sa zúčastnili volieb a odovzdali ste svoje hlasy, ale v konečnom dôsledku sa my budeme hrať na dajme tomu silných aktérov, ktorí aj tak budú sa snažiť presadiť vlastné individuálne záujmy, a nie záujmy kraja ako celku.“

Politická situácia je vo všetkých samosprávnych krajoch veľmi podobná. Na rozdiel od košíckeho kraja má BSK zvolených vicežupanov, predsedov a členov pracovných komisií a schválený rozpočet na rok 2018, ktorý je v mnohých ohľadoch - smeroch kontroverzný. Pokiaľ bol v minulom volebnom období predsedom BSK zástupca SDKÚ-DS, na úrade pracovali na všetkých úrovniach, ale najmä na vedúcich pozíciách, hlavne tzv. odborníci z SDKÚ. Za súčasného vedenia BSK sa začína úrad plniť odborníkmi a poradcami z SaS a osobami prepojenými s finančnými skupinami. Uvidíme, akým smerom sa bude BSK uberať v blízkej budúcnosti a veľmi radi Vás na stránkach Našej Karlovej Vsi o ďalšom priebehu poinformujeme.

Samozrejme, nič nie je len čierno-biele a automaticky neplatí, že stranický kandidát je nanič a naopak, kandidát z radov občanov je výborný a najlepší. Očividným a zrejším ostáva, že kandidát zavedenej politickej značky alebo koalície s veľkými financiami na predvolebnú kampaň je oveľa lepšie zvoliteľný, ako nezávislý a spravidla neznámy občiansky kandidát so svojimi skromnými možnosťami.

Peter Buzáš
nezávislý poslanec

O čo ide pri parkovaní

Niekomu o verejný záujem a niekomu o veľa peňazí, lebo keď o niečo ide, tak väčšinou ide o peniaze. A keď treba niečo platiť, vždy to napokon zaplatia občania.

Predpoklad, že s občanmi sa hrá fér, už nevyšiel toľkokrát, že pri každom kontrakte pripravovanom na dvadsať rokov dopredu treba maximálne zbystriť pozornosť. Aj vtedy, keď sa hrá na city rastúcimi problémami v bratislavskom parkovaní.

O tom, že miesto na parkovanie vo verejnom priestore nie je ľudským právom, dnes vie už každý súdny človek. Každý súdny človek už dnes vie, že parkovať len tak, a navyše zadarmo, už v Bratislave asi nebude možné. Nielen preto, že máme po Poliakoch najrýchlejšie rastúci počet áut na obyvateľa v Európe. Ale aj preto, že otcovia nášho mesta nekonali dostatočne prezieravo pri plánovaní rozvoja mesta. A aj preto, že často uprednostnili krátkozraké a súkromné projekty pred vnímaním širších odborných súvislostí a tímovej spolupráce pri riešení jeho problémov. Dostatočne neregulovaný rozvoj dodnes situáciu len zhoršuje.

Jednou z rozhodujúcich podmienok spokojnosti obyvateľov a funkčnosti mesta je kvalitná dynamická a statická doprava. Neschopnosť mesta zabezpečiť podmienky pre prepravu osôb, tovarov a služieb je najvypuklejším prejavom zlyhávania jeho obslužnosti. Jednotná parkovacia politika je len čiastkovým, ale nevyhnutným krokom na vybrázdnení z najhoršieho.

Okrem toho je nevyhnutné novelizovať viaceré zákony, najmä stavebný a cestný, zjednotiť legislatívne opatrenia na ochranu verejných priestorov, zamedziť vplyv politických rozhodnutí a posilniť odbornosť v rozhodovacích procesoch a mnoho ďalšieho.

Ani VZN hlavného mesta o parkovaní nie je dokonalé. Naopak. Bude o ňom treba ešte veľa premýšľať a opravovať ho. Kľúč k jeho spusteniu majú v rukách poslanci mesta. Ti majú schváliť potrebný dodatok štatútu, avšak mnohí z nich majú odôvodnené zábrany.

Hlavné výhrady by som sformulovala takto:

Jednou z výčitiek je, že sa ľudom nehovorí celá pravda. Napríklad tá, že tam, kde sa zavedie rezidenčné parkovanie, parkovacích miest rapidne ubudne. Bude sa môcť parkovať len tam, kde to bude vyznačené. Nové parkovacie miesta budú pribúdať omnoho pomalšie, ak vôbec. Po druhé, že parkovanie zdražie. Platiť budeme až trikrát. Prvýkrát zo svojich daní cez rozpočet samosprávy. Druhýkrát za rezidenčné karty a tretíkrát za parkovanie pri pohybe po meste. Tá najdôležitejšia vec je, koľko nás to bude stáť, kde sa budú kumulovať finančne prostriedky a kto naopak vyjde nasucho, a hlavne, kto bude šťastným výhercom verejného obstarávania na zabezpečenie tzv. centrálného

parkovacieho systému na dobu dvadsať rokov. Bolo by naozaj naivné myslieť si, že Bratislava je ušetrená korupcie a prenikania ekonomickej mafie. Na to sa tu točia priveľké peniaze a stretávajú veľké záujmy. Posledné skúsenosti so zabezpečovaním služieb ako údržba verejnej zelene, zimná a letná údržba komunikácií či zabezpečenie verejného osvetlenia na najbližších dvadsať rokov, kde sa točia desiatky až stovky miliónov eur, by mali byť dostatočným varovaním. Kupčí sa s našou prítomnosťou i budúcnosťou.

Dva karloveské projekty rezidenčného parkovania tiež nie sú bezchybné. Sme ešte stále na začiatku. Aby sme boli úspešní, potrebujeme budovať nové parkovacie miesta, potrebujeme riešiť nerezidentov. Potrebujeme ďalej rozširovať a zakladať nové rezidenčné zóny. Potrebujeme koordinovať svoje postupy s hlavným mestom.

Prax ukazuje, že parkovanie sa rozlúsknuť dá, len treba chcieť problém riešiť, a nie na ňom zarábať.

Dana Čahojová
starostka Karlovej Vsi

Dotácie Bratislavského samosprávneho kraja

Župa vyčlenila už po druhýkrát približne 2 milióny eur z rozpočtu na dotačné schémy na podporu kultúry, turizmu, rozvoja vidieka, športu a mládeže. Podľa všeobecne záväzného nariadenia z roku 2016, ktoré odsúhlasili poslanci minulého volebného obdobia, však o žiadostiach v prvom kole rozhodujú odborní hodnotitelia. Až projekty, ktoré získali od nich aspoň 65%, môžu byť posudzované dotačnou komisiou zloženou z poslancov. Tí potom môžu prerozdeliť určenú sumu medzi projekty úspešné v prvom kole.

Akoľko sa zdá objektívne hodnotenie odborníkov, na vlastnej skúsenosti som sa presvedčila, že nie všetko je také férové, ako to vyzerá na prvý pohľad. A to i napriek tomu, že túto dotačnú schému od BSK prevzal aj Košický samosprávny kraj.

Odborní hodnotitelia mali na naštudovanie vyše 1000 projektov krátky čas. Samozrejme, nie všetci čítali všetky projekty. Verím, že väčšina z nich si svoju prácu vykonala najlepšie, ako vedela a stihala. Žiaľ, niektoré výborné hodnotenia až podozrivo korešpondovali s trvalým pobytom hodnotiteľov a autorov projektu, s ich profesijným zameraním apod. Aj odborníci sú len ľudia. Poznáajú niektorých žiadateľov viac, lepšie vedia oceniť práve ich žiadosť, je to logické. Niektoré projekty možno aj kvôli nedostatku

času nesprávne pochopili (senecké podujatie pre kolieskové korčule ostalo bez podpory, lebo vraj „čo ak nebude dostatočne hrubý ľad“!). Ďakujem hodnotiteľom, že odviedli kus riadnej práce, prehrýzli sa cez kopu žiadostí a napísali k nim svoj názor, prideliť percentá. Mrzí ma však, že podľa súčasného VZN neexistuje opravný mechanizmus na prehodnotenie žiadostí, ktoré získali menej ako 65%. Pritom hodnotitelia nemajú žiadnu zodpovednosť za svoje rozhodnutia, tú nesieme my, poslanci, ktorí dotácie schvaľujeme. Viem, že plno poslancov pozná dobre svoj región, za ktorý boli zvolení a vie posúdiť, ktoré projekty, aktivity sú pre občanov prospešné. V Karlovej Vsi, a nielen tu, sme my, poslanci, kvôli fixnej hranici nemohli mnohé kvalitné projekty podporiť.

Peniaze z dotačných schém sú tak nerovnomerne rozdelené medzi regióny, obce, mestské časti. Novozvolení poslanci BSK (so mnou za Karlovu Ves aj Jaromír Šibl a Peter Buzáš) sa spolu s kolegami a vedením župy pokúsime o úpravu VZN a spravodlivejšie prerozdelenie financií. Minimálne však potrebujeme možnosť opravného mechanizmu, ak budú do hodnotenia vstupovať aj odborníci, ktorí, ako vidno z tohtoročnej skúsenosti, nemajú vždy taký prehľad o aktivitách a projektoch, ako poslanci priamo volení občanmi a hlavne žijúci v danom regióne.

Livia Poláchová
nezávislá poslankyňa